

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/256/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614208225
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614208225.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému Š. L., J.. XX. XX. XXXX, bytom I. XXX, Q. X. S., o zaplatenie 1077,12 eura s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1162,86 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1077,12 eura od 24. 9. 2014 do zaplatenia, ktoré súd p o v o ľ u j e žalovanému splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky, má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 64,50 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 26. 9. 2014, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1077,12 eura, úrokov vo výške 88,72 eura, sankčných poplatkov vo výške 1,60 eura, poplatku vo výške 61,56 eura, úroku vo výške 19,90 % ročne z nezaplatennej istiny od 24. 9. 2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny a z nezaplatených úrokov od 24. 9. 2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že so žalovaným dňa 15. 1. 2014 uzatvoril úverovú zmluvu číslo 99247, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 1100 eur, ktorý sa zaviazal žalovaný splatiť v pravidelných mesačných splátkach do 27. 12. 2023. Keďže žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, dňa 27. 8. 2014 bol vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 18. 9. 2014. Istina poskytnutého úveru a nezaplatené úroky sú od 19. 9. 2014 sankcionované sankčnou províziou vo výške 5 % ročne. Sankčná provízia predstavuje dohodnutý úrok z omeškania v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Žalovaný výhrady voči žalovanej sume nemal.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Žalobca svoju neúčasť na súdnom pojednávaní neospravedlnil včas a dôležitými dôvodmi. Súd preto vo veci konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaný pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že u žalobcu mal 2 úvery, ktoré platil, pokiaľ mal prácu. Po zániku jeho zamestnávateľa sa pokúšal dohodnúť so žalobcom na odklade splátok, čo mu však nebolo umožnené. Úver mu poskytnutý bol. Navrhol povoliť na splácanie úveru splátky vo výške splátok dojednaných v úverovej zmluve, a to od apríla 2015, nakoľko má prísľub práce. Momentálne je nezamestnaný, evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Príjem má z dávok v hmotnej núdzi vo výške 60 eur mesačne. Býva u príbuzných, ktorým prispieva na bývanie sumou 20 eur mesačne. Majetok nevlastní, iné vyživovacie povinnosti nemá.

Okrem výsluchu žalovaného súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to úverovou zmluvou číslo 99247, všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, účinnými od 7. 12. 2013, výpisom z účtu žalovaného, výzvou na predčasné splatenie úveru, výpisom z hlavnej knihy žalobcu, zistiť nasledovné skutkový stav:

Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 15. 1. 2014 úverovú zmluvu číslo 99247, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 1100 eur, pri výške fixnej úrokovej sadzby 19,9 % ročne. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v splátkach vo výške 21,18 eura mesačne, počnúc od 27. 1. 2014, so splatnosťou úveru do 27. 12. 2023. Súčasne si dojednali účastníci zmluvy poplatok za poskytnutie úveru vo výške 100 eur, poplatok za správu úverového účtu dojednaný nebol. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 25,72 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov 25,84 %. Z výpisu z účtu žalovaného u žalobcu mal súd preukázané čerpanie úveru dňa 15. 1. 2014 vo výške 1000 eur.

Dňa 27. 8. 2014 žalobca vyzval žalovaného na predčasné splatenie úveru, z dôvodu neplnenia podmienok úverovej zmluvy, do 18. 9. 2014.

Podľa výpisu z hlavnej knihy žalobcu k 19. 9. 2014 predstavovala výška nezaplatenej istiny 1077,12 eura, nezaplatených úrokov 85,74 eura, nezaplatených sankčných poplatkov 0,79 eura.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31. 5. 2014, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31. 5. 2014, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver

a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31. 5. 2014, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba D. U. G. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1100 eur, ktorý sa zaviazal splácať v splátkach vo výške 21,18 eura, počnúc od 27. 1. 2014, s konečnou splatnosťou úveru do 27. 12. 2023. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy neplnil, čo nebolo medzi účastníkmi konania sporné, žalobca ho dňa 27. 8. 2014 vyzval na predčasné splatenie úveru, a to do 18. 9. 2014. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1162,86 eura, predstavujúcich nezaplatenú istinu úveru vo výške 1077,12 eura a úroky splatné ku dňu splatnosti úveru, ktorých výšku mal súd preukázanú z výpisu z hlavnej knihy žalobcu ku dňu 19. 9. 2014, v sume 85,74 eura. Keďže žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania uplatnené v žalobe, ktorých výška nebola v rozpore s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, t. j. 5 % ročne, odo dňa uplatneného v žalobe, t. j. od 24. 9. 2014, do zaplatenia. Súd však priznal žalobcovi úroky z omeškania len z nezaplatenej istiny vo výške 1077,12 eura, nakoľko Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník, neumožňujú priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov. Súd taktiež zamietol podanú žalobu v časti uplatneného nároku na sankčné poplatky vo výške 1,60 eura a poplatky vo výške 61,56 eura, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Napriek tomu, že žalobca bol súdom vyzvaný na špecifikáciu žalovanej sumy v uvedenej časti, žalobu nedoplnil o skutkové tvrdenia, aké poplatky v sume 61,56 eura voči žalovanému si uplatňuje a za aké obdobie. Zo zmluvy o úvere mal súd preukázané individuálne dojednanie povinnosti žalovaného zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 100 eur, nárok na zaplatenie ktorého však bol započítaný voči žalovanému už pri poskytnutí úveru (žalovanému bol poskytnutý úver reálne vo výške 1000 eur) a poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,52 eura mesačne, ktorý za 9 mesiacov trvania úverovej zmluvy nemohol predstavovať 61,56 eura, uplatnených v žalobe. Navyše, žalobca ani netvrdil, že v žalobe uplatnený poplatok je tvorený práve resp. aj poplatkom za poistenie. Taktiež súd nemal preukázanú dôvodnosť uplatneného nároku na sankčné poplatky vo výške 1,60 eura, keďže nemal preukázané ich individuálne dojednanie v zmluve o úvere. Pre prípad omeškania s plnením peňažného záväzku prislúcha veriteľovi úrok z omeškania, ktorý bol žalobcovi aj priznaný. V čl. 4.1. úverovej zmluvy bola dojednaná povinnosť žalovaného platiť

v prípade omeškania úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nesplatennej splátky. Podľa čl. 4.3. zmluvy v prípade neuhradenia úveru v lehote splatnosti je povinný dlžník z nesplatennej časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov platiť aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, a to do zaplatenia. Povinnosť žalovaného platiť sankčný poplatok v zmluve dojednaná nebola. Navyše, žalobca nešpecifikoval, z akej sumy a za aké obdobie uvedený poplatok vyčíslil. Taktiež súd zamietol žalobu v časti uplatneného úroku po splatnosti úveru, t. j. vo výške 2,98 eura (rozdiel medzi uplatneným vyčísleným úrokom v sume 88,72 eura a úrokom ku dňu splatnosti úveru uvedeným vo výpise z hlavnej knihy v sume 85,74) a vo výške 19,9 % ročne zo sumy 1077,12 eura od 24. 9. 2014 do zaplatenia, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014).

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanému splácať priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach po 30 eur mesačne, prihliadajúc k výške priznanej sumy, príjmom a výdavkom žalovaného, vrátane prísluhu práce od mesiaca marec 2015, ako aj k osobe žalobcu. Súd mal za to, že povolením splácania dlhu v splátkach, ktoré sú vyššie ako výška pôvodne dojednanej mesačnej splátky úveru, nebudú ohrozené práva žalobcu a súčasne nebude ohrozené uspokojovanie základných životných potrieb žalovaného.

Podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd v konaní čiastočne úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. Nakoľko žalobca bol v konaní aj čiastočne neúspešný, jednalo sa o neúspech v pomerne nepatrnej časti (sankčných poplatkov vo výške 1,60 eura, poplatkov vo výške 61,56 eura a príslušenstva). Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 64,50 eura, a to z rovnakých dôvodov, pre ktoré mu povolil splácať priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach, v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.